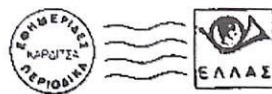

Φωνη της Φυλακτικής

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής: Βασ. Χρ. Διαμαντής
 Υπ. Σύνταξης: Γεώργιος Χρ. Τσιμαντάς

Γραφεία: Καραϊσκάκη 6 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
 Τηλ.: 24410 - 25375

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004
 ΕΤΟΣ 5ο, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19

ΠΑΝΤΑ Ν' ΑΝΤΑΜΩΝΟΥΜΕ

Αγαπητοί φίλοι,
 Από τότε που κάναμε σημαία τις ελπίδες μας πέρασαν χρόνια. Από τότε που ξενιτευτήκαμε κύλησε καιρός. Από τότε που ονειρευτήκαμε να ομορφύνουμε και να ξαναζωντανέψουμε τον τόπο μας έτρεξε η μισή μας ζωή. Από τότε που με τιμήσατε με την εμπιστοσύνη σας στη θέση του προέδρου του συλλόγου μας διάβηκαν μπόλικο καλοκαίρια. Δανείστηκα δύναμη απ' τη δύναμή σας και κουράγιο απ' το κουράγιο σας. Οι παππούδες και οι γιαγιάδες με τις μαύρες μαντίλες τους οδήγησαν τη σκέψη μου για να καλυτερέψουν τα πράγματα στα χωμάτα μας. Τα όμορφα μυαλά της γενιάς μου πλούτισαν την ψυχή μου με τα όνειρά τους και τις ιδέες τους. Τα νιάτα του τόπου μας, τα παιδιά μας, φώναξαν πως αγάπησαν κι αγαπούν τη γη των προγόνων τους και θέλουν να συνεχίσουν τα παιχνίδια των γονιών τους.

Τι καταφέραμε; Τι κατάφερα; Άλλοι λένε πολλά, άλλοι τίποτα κι όπως γίνεται συνήθως η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση. Αφού δεν ξεχαστήκαμε και δεν γίναμε τουρίστες στον τόπο μας είναι μια πρώτη επιτυχία. Αφού τα καλοκαίρια - έστω για λίγο - βρισκόμαστε και ξαναγινώσκουμε είναι κέρδος για όλους μας. Αφού τα παιδιά μας γνωρίζονται και κάνουν τα ίδια όνειρα είναι χαρά για τον καθένα. Αφού το βιολί, το κλαρίνο, τα τραγούδια του χωριού μας συνεχίζουν να ακούγονται και να φέρνουν δάκρυα στα μάτια των γερόντων που στέκονται παράμερα στον Παλιόπυργο και φέρνουν δάκρυα συγκίνησης και στα δικά μας μάτια είναι ευτυχία των πάντων, αφού τα ήθη, τα έθιμα και οι χοροί μας οδηγούν τα βήματα της νεολαίας μας και αφού η εφημεριδούλα μας ταξιδεύει παντού, μας ενώνει και μας συγκινεί είναι όφελος και ομορφιά για όλους.

Όλοι πρέπει να δοκιμάζονται στα δημόσια αξιώματα. Κι ο τόπος μας διαθέτει άξιους ανθρώπους για να συνεχίσουν το έργο του προέδρου με νέες ιδέες και πολύ διάθεση για προσφορά. Οφείλω πολλές ευχαριστίες σ' όλα τα εκλεκτά μέλη του συμβουλίου που αγκάλιασαν την κοινή προσπάθεια κι έβαλαν τα δυνατά τους για το καλύτερο. Πολλές φορές έκλεψα πολύτιμο χρόνο απ' την οικογένειά μου για να αντεπεξέλθω στις υποχρεώσεις του συλλόγου και θα ήθελα να τους ευχαριστήσω που έδιναν συγχώρεση στις απουσίες μου και δύναμη στην προσπάθειά μου. Οι μεγαλύτερες ευχαριστίες όμως ανήκουν σε όλους εσάς όπου κι αν βρίσκεστε. Όπως και να έρθουν τα πράγματα ένα είναι σίγουρο: Πάντα θ' ανταμώνουμε. Έστω στα όνειρά μας... Κάνω έκκληση σε όλους να μην αφήσουμε το Σύλλογό μας να διαλυθεί και σας υπόσχομαι ότι θα είμαι δίπλα σε όποιους αποφασίσουν να ασχοληθούν.

Βασίλης Διαμαντής

Των Ιερών δέντρων

Του Λάμπρου Δημ. Παπαδημητρίου

Πολλά πράγματα δεν υπήρχαν στα σπίτια και οι μανάδες στενοχωριούνταν που 'βλεπαν τα παιδιά τους να πεινούν. Η μεγάλη μητέρα όμως, η φύση, δεν άφησε τίποτα στην τύχη κι έτσι χάρισε στον τόπο μας πολύτιμα δέντρα και κλαριά για να λιγοστέψει τις στερήσεις των ανθρώπων. Ήταν τα δώρα της στα πλάσματα εκείνα που αποφάσισαν να κατοικήσουν και να ζωντανέψουν τα ψηλά βουνά. Άγραφα όρη τα ονομάζει η γεωγραφία, δη-

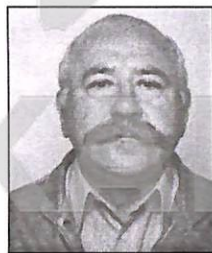
λαδή όρη στο πουθενά που δεν τα μαγάρισαν κατακτητές. Γραμμένα όρη τα ονομάζουμε εμείς στη γεωγραφία της ψυχής μας και στα όνειρα της νοσταλγίας μας. Γι' αυτό πολύτιμα δέντρα ρίζωσαν στα μέρη μας στολίζοντας τον τόπο και απαλύνοντας τη φτώχεια του κοσμάκη. Σκεφτήκαμε τον μακρύ και βαρύ χειμώνα χωρίς τα κούτσουρα, τα κλωνάρια και τις φλούδες των δέντρων; Σκεφτήκατε τα μεροκάματα απ' τα λαθραία και τα ατελή για το

χτίσιμο των σπιτιών και των καλυβιών; Σκεφτείτε την τροφή των ζώων, τον ίσκιο τους, το οξυγόνο τους, την ομορφιά τους! Σκεφτείτε τους καρπούς τους, πόσες φορές γέμισαν το άδειο στομάχι μας! Σκεφτείτε την ορχήστρα των χρωμάτων και των αρωμάτων! Φτωχός τόπος σε παράδες, πλούσιος σε έλατα, πράσινο και οξυγόνο. Οι παράδες κάποτε χάνονται, τελειώνουν, τα έλατα και τα βουνά ποτέ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΙΤΑΜΟΣ

Ένα σπάνιο δέντρο που υπάρχει στο δάσος του χωριού μας υπήρξε η αφορμή να γράψω το παρακάτω κείμενο. Το δέντρο αυτό είναι ο Ίταμος. Μήπως το δέντρο

Γράφει ο Αθανάσιος Τσιμαντάς

αυτό που είναι το μοναδικό στο δάσος της Φυλα-

κτής πρέπει να προστατευθεί; Η ίδια η φύση με το δηλητήριο που κουβαλάει το προστάτεψε από όλα τα ζώα, αλλά δεν μπορεί να το προστατεύσει από τον άνθρωπο.

Ο Ίταμος είναι γνωστός και ως δέντρο του θανάτου, ήμερο έλατο. Η επιστημονική του ονομασία είναι Τάξος ο Ραγώδης. Είναι δέντρο αιθιαλές (δεν ρίχνει τα φύλλα του), μακροβιότατο και μπορεί να ζήσει

Ίταμος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

«Τραγούδι της αγάπης»

Του Παν. Κ. Διαμαντή

- «Ούτε στην Πόλη αγάπησα πέρδικα μπερδεύτικα ούτε στη Σαλονίκη πέρδικα - πέρδικά μου.
- Μές' το Βραχώρι αγάπησα πέρδικα μπερδεύτικα μοναχογυατέρα πέρδικα - πέρδικά μου.
- Πού 'χει τα χείλια κόκκινα πέρδικα μπερδεύτικα το μάγουλο βαμένο πέρδικα - πέρδικά μου.
- Έσκυψα και τα φίλησα πέρδικα μπερδεύτικα και βάψαν τα δικά μου πέρδικα - πέρδικά μου.
- Με τρία μαντήλια τόπλυνα πέρδικα μπερδεύτικα και βάψαν και τα τρία πέρδικα - πέρδικά μου».

ΓΕΝΙΚΑ: Τραγούδι και τούτο Δημοτικό - παραδοσιακό, χορός συρτός. Από τα λόγια του φαίνεται να είναι πολύ παλιό. Ο τραγουδοποιός για να δώσει έμφαση και ιδιαιτερότητα στο τραγούδι, διατραγουδεί τον νέο εκείνο, που παρ' όλο, προφανώς λόγω του επαγγέλματός του, γύρισε τις τότε μεγάλες πόλεις (Πόλη, Σαλονίκη) όπου υπήρχαν πολλά και όμορφα κορίτσια, δεν βρέθηκε κάποια να τον εντυπωσιάσει και να την αγαπήσει. Αυτή η κάποια που τον εντυπωσίασε και την αγάπησε ήταν

σε μια όχι και τόσο σημαντική πόλη, στο Βραχώρι. Και αναλύει τα χαρακτηριστικά που τον ευαισθητοποίησαν, το ότι ήταν μοναχοκόρη και το ότι είχε κόκκινα βαμένα τα χείλια και τα μάγουλα τόσο πολύ που όταν τα φίλησε έβαψαν και τα δικά του και για να τα ξεπλύνει, χρησιμοποίησε τρία μαντήλια, τα οποία έβαψαν κι αυτά!!! Αυτή η υπερβολικότητα στο βάψιμο μάλλον θέλει να δείξει ότι η μοναχοκόρη ήταν ευκατάστατη (πλούσια)!!! Ιδιόρρυθμες οι προτιμήσεις του νέου, όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και δεν υπάρχουν και σήμερα τέτοιες περιπτώσεις. Να ένα στοιχείο της παραδοσιακότητας του τραγουδιού. Γι' αυτό άλλωστε λέγονται και παραδοσιακά, γιατί τα τεκτονόμενα επαναλαμβάνονται ανά τους αιώνες δηλαδή από εποχή σε εποχή και από γενιά σε γενιά.

Πόλη: Κωνσταντινούπολη
 Σαλονίκη: Θεσσαλονίκη
 Βραχώρι: Αγρίνιο

Νεραϊδοψιθυρίσματα

Της Φωτούλας Οικονόμου - Σβάρνα

Στον ψίθυρο του ανέμου και στη σιγαλιά της νύχτας ανεμίζουν τα κατάξανθα, μακριά μαλλιά τους και τα λευκά, αραχνούφαντα πέπλα τους. Χορεύουν ανάλαφρα λες και δεν αγγίζουν το έδαφος, στριφογυρίζουν στο ρυθμό μιας απόκοσμης, γλυκιάς μουσικής και το κρυστάλλινο γέλιο τους σμίγει και γίνεται ένα με το σιγοτραγουδίσμα του νερού. Το χαμόγελο τους κάνει το πανέμορφο πρόσωπο τους να λαμποκοπάει κάτω απ'

το χλωμό φως του φεγγαριού και τα μάτια τους εκπέμπουν μια παράξενη γοητεία που μαγνητίζει, μαγεύει κι αφήνει χωρίς φωνή εκείνον που θα τολμήσει να παρακολουθήσει τον μαγικό χορό τους. Μ' αυτόν ακριβώς τον τρόπο θυμάμαι να μου τις περιγράφουν οι παπούδες και οι γιαγιάδες σαν ήμουνα μικρό παιδί κι εγώ απ' τη μια λαχταρούσα να βρω το "νεραϊδότοπο" τους και να δω το "νεραϊδοχορό" τους κι απ' την άλλη τρόμαζα

στη σκέψη ότι θα μπορούσα να χάσω τη φωνή μου αν τις έβλεπα. Νεραϊδες τις λένε κι έχουν γραφεί πολλές σελίδες για χάρη τους. Το όνομα τους προέρχεται απ' τις Νηρηίδες, τις αρχαίες Νύμφες των πηγών, τις κόρες του Νηρέα. Όμως θα τις συναντήσουμε και σαν Ξωπικά, Αερικά, Καλότυχες ή Καλομοίρες. Εμφανίζονται συνήθως τα μεσάνυχτα, αλλά κάποιες απ' αυτές τολ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής 1952-1956

Του Βασίλη Κίσα, Συνταξιούχου δασκάλου

12ο (συνέχεια από το προηγούμενο)

Πολλές φορές μέχρι τώρα αναφέρθηκα σποραδικά στους μαθητές μου. Κρίνω τώρα σκόπιμο να εκθέσω τις εντυπώσεις μου για τα παιδιά, που για 4 χρόνια μου εμπιστεύτηκαν οι γονείς τους και η Πατρίδα.

Είναι παιδιά υπερβολικά δραστήρια, γεμάτα ενέργεια και ορμή για δράση. Εκτελούν με προθυμία και όρεξη τις εργασίες που τους αναθέρω. Δεν υπάρχουν παιδιά υπερβολικά ταλαντούχα. Είναι μαθητές με δείκτη νοημοσύνης όμως, πιο πάνω, από το μέσο όρο των παιδιών της ηλικίας τους. Προέρχονται από οικογένειες φτωχές με στενό πνευματικό ορίζοντα. Γι' αυτό δεν μπορούν να ακολουθήσουν με ευκολία πολύπλοκους συλλογισμούς και να εξηγήσουν εύκολα τις σκέψεις τους. Δεν έχουν δυνατό προφορικό λόγο και εκφραστική ικανότητα. Δεν χρησιμοποιούν αφηρημένες λέξεις και νοήματα με επιτυχία. Κάνουν όμως έξυπνες ερωτήσεις και παίρνουν πρωτοβουλίες. Συσχετίζουν κάθε νέα εργασία ή

μάθημα με τις προηγούμενες γνώσεις τους. Εργάζονται μόνοι τους και είναι σε συνεχή εγρήγορση. Τα διακρίνει η ευγενής άμιλλα και ο φιλότιμος ανταγωνισμός. Μερικοί παρουσιάζουν γραπτά φτωχά σε περιεχόμενο και συχνά ημιτελές γράψιμο. Άλλα παρουσιάζουν συναισθηματική αστάθεια και μια αμυντική στάση απέναντι σε λάθη ή αποτυχίες. Σεβόμουν τις καλές ιδέες και θεωρίες των μαθητών μου και τους επέτρεπα να θέτουν πολλές ερωτήσεις, τους ζητούσα να κάνουν κρίσεις και τους ωθούσα να επιχειρηματολογούν και να υποστηρίζουν τις θέσεις τους λογικά.

Από το Σεπτέμβριο που άνοιξαν τα σχολεία και τα φτωχά θρανία γέμισαν από τους μικρούς πρωταγωνιστές έμμεσα κατάπληκτος με το οξύ πνεύμα τους, την όρεξη για γνώση, το κοφτερό μυαλό και τις συνεχείς ερωτήσεις τους. Είναι υπάκουα, επιμελή και ήσυχα. Συμμετέχουν στο μάθημα με προσοχή, ευστροφία και γρηγοράδα. Τα διέκρινε αυτοπεποίθηση, αυτοσεβασμός και αυτοεκτίμηση, τα διέκρινε συνέπεια λόγων και έργων. Δεν με απασχόλησαν ποτέ κρούσματα κλοπής, ψεύδους και διαβολής, εκτός από 2-3 περιπτώσεις, που δεν κρίνω σκόπιμο να αναφέρω εδώ. Ήθελα να τα βοηθήσω όσο μπορούσα περισσότερο, αλλά μέσα δεν υπήρχαν (ανύπαρκτη η βιβλιοθήκη, οι εγκυκλοπαίδειες, τα λεξικά, τα εξωσχολικά βιβλία κ.λπ., επικοινωνιακά βοηθητικά μέσα).

Φρόντιζα πάντοτε να μην «φορτώνω» τα παιδιά με πολλές «κατ' οίκον» εργασίες, για να έχουν πολύ ελεύθερο χρόνο να παίζουν

ή να βοηθούν στις εργασίες του σπιτιού. Φρόντιζα να φεύγουν από το σχολείο γνωρίζοντας τα θεωρητικά κυρίως μαθήματα της άλλης μέρας, οι δε γραπτές εργασίες να μην απαιτούν πολύ χρόνο να ετοιμαστούν. Ήθελα τα παιδιά να παίζουν, γιατί παιδί σημαίνει παιχνίδι. Να παίζουν, αλλά να μην ξεχνούν ότι έχουν υποχρεώσεις και καθήκοντα.

Ποτέ δεν περιφερόμουν στις γειτονιές να δω τα παιδιά με τι ασχολούνταν τις ελεύθερες ώρες τους. Το θεωρούσα αντιπαιδαγωγικό, αντιψυχολογικό και αντικοινωνικό. Τύχαινε όμως πολλές φορές να περάσω από κάποια γειτονιά για να επισκεφτώ κάποιο σπίτι και εκεί στο δρόμο συναντούσα ομάδες παιδιών που έπαιζαν. Αυτά μόλις με έβλεπαν σκορπίζονταν και γίνονταν άφωνα. Την άλλη μέρα στην τάξη, από κάποια αφορμή από το μάθημα, αναφερόμουν στο γεγονός αυτό και συλλογίζονταν στα παιδιά όταν με βλέπουν να μην φεύγουν, αλλά να σταματούν προσωρινά το παιχνίδι, να με πλησιάζουν, να με χαιρετούν και μετά να συνεχίζουν. Για να το πετύχω αυτό χρειάστηκαν πολλές προσπάθειες. Τα παιδιά είχαν πικρές εμπειρίες από προηγούμενα χρόνια και φοβούνταν.

Στις γειτονιές τα παιδιά τριγύριζαν ξυπόλυτα και όταν δεν είχαν τι παιχνίδι να παίξουν ανακάλυπταν καινούργια: με σανίδια, με κουρέλια, με καρούλια, με στεφάνια, με πέτρες, με νερό, με ...τίποτα. Το παιχνίδι θέλει φαντασία και με αυτά τη δική τους φαντασία καλλιεργούσαν. Τα απογεύματα, που δεν είχαμε μάθημα φεύγαν από τα σπίτια τους και επέστεφαν λίγο πριν νυχτώσει. Κανείς δεν τα γύρευε. Ήξεραν ότι θα επιστρέψουν. Δεν είχαν τότε τα σύγχρονα παιχνίδια (ηλεκτρονικά, μηχανικά κ.λπ.). Είχαν όμως φίλους που πήγαιναν έξω για να τους συναντήσουν και να παίξουν μαζί. Πολλές φορές πλακωνόνταν στο ξύλο. Ούτε ένα ποτέ δεν πήγε στη μάνα του ή στον πατέρα του να παραπονεθεί και να καταγγείλει εκείνον από τον οποίον τις έφαγε. Πήγαιναν περπατώντας ξυπόλυτοι στο σπίτι του φίλου τους. Με τα πόδια έρχονταν και στο σχολείο.

Προσπάθησα στηριγμένος στη μνήμη μου, στην αγάπη μου για τους τότε μαθητές μου και στις σημειώσεις του προσωπικού μου ημερολογίου να τους σκιαγραφίσω και να τους ζωγραφίσω, όσο μπορούσα καλύτερα και αντικειμενικά.

(συνεχίζεται)

Συνδρομές που λάβαμε

Παππή Άννα,	30 ευρώ
Αλεξίου Βασ. του Αναστ.,	20 ευρώ
Ξηροφώτος Βασ. του Δημ.	10 ευρώ
Ξηροφώτος Δημήτριος,	10 ευρώ
Γιαννάκος Παν. του Λαμ.,	10 ευρώ
Κωστής Ιωάννης,	10 ευρώ
Φώτου - Τσιτώνη Φρειδερίκη, ..	20 ευρώ
Χαλκίδης Ιάκωβος,	20 ευρώ
Μηλαράς Γεώργιος,	20 ευρώ
Κυριτσάς Ιωάννης,	10 ευρώ
Κάλλη - Κυριτσά Βασιλική,	10 ευρώ
Οικονόμου Βασίλειος,	20 ευρώ
Μπιλάλη Φραγκούλα,	20 ευρώ
Μηλαράς Βασίλειος,	20 ευρώ
Μηλαράς Βασίλειος του Παν., ..	20 ευρώ
Φώτος ΑΕΒΕ,	15 ευρώ
Φέκος Δημήτριος,	20 ευρώ
Μαγαλιός Αναστάσιος,	20 ευρώ
Αλεξίου Αναστ. του Ιωάννη,	10 ευρώ
Κωστής Γεώργιος,	20 ευρώ
Γούλας Παναγιώτης,	20 ευρώ
Τσιαμαντά Βασιλική του Γεωργ. ..	20 ευρώ
Κυριτσά Ελένη.....	5 ευρώ
Σιάτρας Βασίλειος (Βόλος)	20 ευρώ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Δήμητρα Θωμά Κυρίτσα - Βαγγέλης Χαραλαμπίδης
Αναστάσιος Φώτος του Θεοφάνη - Κωνσταντίνα Βιολάκη
Χριστίνα Γεωργίου Ξηροφώτου - Ηλίας Σφυριδής
Αποστολακούλης Αλέξης του Στεφάνου - Μαρίνα Κοτοπούλη

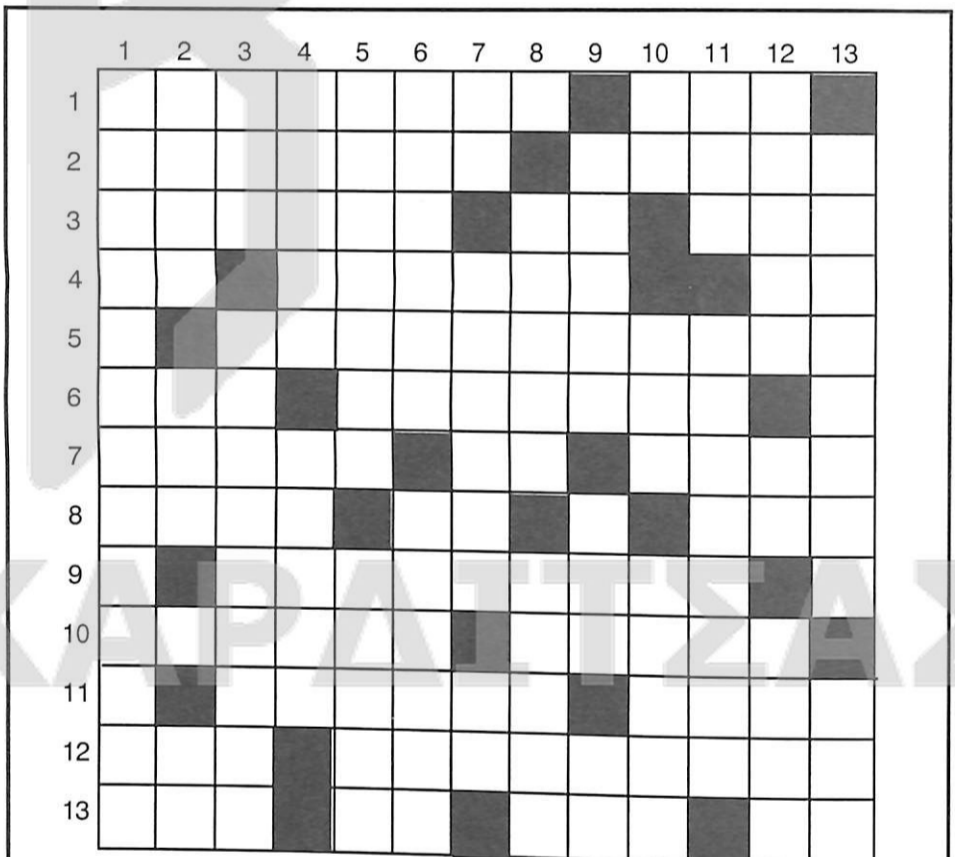
Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία

Επιτυχόντες σε ΑΕΙ και ΤΕΙ

1. Σκρέτα Ιφιγένεια του Γεωργίου και της Βασιλικής, Αστυφυλάκων
2. Τσιαμαντά Βανέσσα του Φωτίου και της Ζωΐτσας, Μαθηματικών Πάτρας
3. Βασιλάκος Δημήτριος του Χρήστου και της Ζωΐτσας, Αστυφυλάκων
4. Πολύζος Ηλίας του Δημητρίου και της Φωτεινής Σιάντου, Δοικ. Μον. Υγείας ΤΕΙ Αθηνών
5. Λινας Γεώργιος του Αθανασίου και της Ανθούλας, Τεχνολογίας Αεροσκαφών ΤΕΙ Χαλκίδας.
6. Παπαδημητρίου Δήμητρα του Ιωάννη και της Κατερίνας, Τυποποίησης και διακ. προϊόντων Κατερίνης
7. Αυγέρου Ασπασία του Κων/νου και της Παρασκευής, Παιδ/κό προσχολικής εκπ/σης Κρήτης (Ρέθυμνο)
8. Τσιαμαντά Χαρά του Κων/νου και της Καίτης, Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Θεσσαλονίκης
9. Γρηγορίου Χριστίνα του Σωτηρίου και της Σταυρούλας Διαμαντή, Φιλ/φιας - Παιδ/κής Θεσσαλονίκης
10. Γιαννάκου Μαρία του Θωμά και της Παρασκευής, Εργοθεραπείας ΤΕΙ Αθηνών
11. Αλεξίου Κων/νος του Αναστασίου και της Ειρήνης, Δασοπονίας ΤΕΙ Καρδίτσας.
12. Παπαδημητρίου Δημήτριος του Λάμπρου και της Μάχης, Οργάνωση & Διοίκηση Επιχειρήσεων, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθήνας

Τους ευχόμαστε καλές σπουδές

Πιθανόν να υπάρχουν και άλλοι φυλακτίτες που πέρσαν σε κάποια σχολή αλλά δεν μας ενημέρωσαν για να το δημοσιεύσουμε.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Πηγή άφθονου νερού - Πρώην καγκελάριος
2. Πνευστό μουσικό όργανο - Πολυβόνης συνθέτης
3. Πεδιάδα της Κρήτης - Πρόθεση με απόστροφο - Προτρεπτικό μόριο
4. Υποθετικό αρχαίων - Τραπεζομάνηλο - Τα έχει η φάρα
5. Γνωστό ...μαντήλι
6. Τη λένε και Τζια - Και τέτοιο εμπόριο
7. Φεντερίκο Γκαρθία... Ισπανός ποιητής - Σύμφωνο για αρχάριους - Επιφώνημα ανατολίτη
8. Μάρκα στερεοφωνικών - Αντιθετικός σύνδεσμος - Σκακιστικός όρος
9. Νεροτριβή
10. Ο νότιος άνεμος - Η δεντρογαλιά
11. Αυτά μπορούν να θεραπευτούν - Μονωδία
12. Ταινία του Κουροσάβα - Ιδιοκτήτες ακίνητης περιουσίας
13. Τροπικό κουζίνας - Ιπτάμενα αρχικά - Κιόλας, ήδη - Αρχικά εταιρίας

ΚΑΘΕΤΑ

1. Προνομοιούχα κοινωνική τάξη αξιωματούχων
2. Τοπικό επίρρημα - Λεγόταν η Ευρωπαϊκή Ένωση - Αραβικό άρθρο
3. Παλιό αστέρι της Λίβερπουλ - Απομόνωση, αποκλεισμός
4. Όνειρο - Εσπεριδοειδή κι αυτά
5. Το μικρό της Μανιάνι - Παρακινδυνευμένη ενέργεια
6. Προδίδουν ζωή (καθ.) - Απαραίτητη για τους διαβητικούς
7. Δείχνει - Ανατολίτικο λαϊκό τραγούδι - Απαγορεύει
8. Παιδί του δρόμου - Τσαμπί, χωρίς ουρά
9. Οικία - Ένα επιτελείο - Άρθρο (καθ.)
10. Διπλό στον κόκορα - Ασφαλιστικό ταμείο - Τρόπος εκλογής βουλευτών
11. Χορευτικό επιφώνημα - Τυφλόι
12. Λίμνη μεταξύ Γαλλίας και Ελβετίας - Όμοια ποιοτικά - Δεντροστοιχία
13. Πάμπλο... Χιλιανός νομπελίστας ποιητής και διπλωμάτης - Οργανισμός για τρένα

Γ.Χ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ

«Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΤΗΣ»

Τριμηνιαία εφημερίδα του Συνδέσμου Φυλακτιωτών Καρδίτσας Έδρα: Καρδίτσα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωστή Δ. Χριστίνα Ξηροφώτου Γ. Ρένα Φώτος Θ. Αναστάσιος Τσιαμαντάς Χ. Αθανάσιος Αλεξίου Π. Βασίλειος

Εκδότης - Διευθυντής

Βασίλειος Χ. Διαμαντής Διάκου & Χατζημήτρου 57 431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ Τηλ.: 24410 25375

Υπεύθυνος σύνταξης

Τσιαμαντάς Γεώργιος Περριβίου 27 431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ Τηλ.: 24410 42058

Εκτύπωση

ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Μεγ. Αλεξάνδρου 10 Τηλ.: 24410 20257

ΙΤΑΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

2.000 - 3.000 χρόνια. Το δέντρο αναπτύσσεται πολύ αργά και χρειάζονται 100 χρόνια για να αποκτήσει διάμετρο 25 εκατ. και ύψος 6-9 μέτρα. Έχει καταπράσινα βελονοειδή φύλλα και έντονα κόκκινους καρπούς. Τα φύλλα είναι το πιο δηλητηριώδες από όλα τα μέρη του φυτού: πέντε χούφτες από αυτά (150 βελόνες) είναι θανατηφόρες για τον άνθρωπο. Το δηλητήριο του - η ταξίνη - είναι περισσότερο κατάρ τον χειμώνα.

Παλαιότερα κατασκεύαζαν από το ξύλο του τόξα, εξ ου και η ονομασία του. Στην Ελλάδα απαντά κυρίως στην Μακεδονία, την Θράκη, την Θεσσαλία και την Σαμοθράκη.

Το φυτό κατά την αρχαιότητα ήταν συνδεδεμένο στις Ερινύες, χθόνιες θεότητες της εκδίκησης, που σύμφωνα με τον Μύθο, τιμωρούσαν τις ανθρώπινες ασεβείες με το δηλητηριώδες του. Η θεά Άρτεμη εξάλλου, χρησιμοποιούσε βέλη δηλητηριασμένα με ίταμο. Με τέτοια βέλη σκότωσε τα

παιδιά της Νιόβης, που καυχόταν για την πολυτεκνία της σε σύγκριση με τη Λητώ.

Σύμφωνα με τον Διοσκουρίδη το φυτό αναδίδει δηλητηριώδεις ατμούς κι όποιος κοιμηθεί ή καθήσει να φάει κάτω απ' αυτό μπορεί να πεθάνει. Η δοξασία αυτή που μάλλον δεν ευσταθεί ίσως σχετίζεται με το πυκνό σύννεφο σκόνης από την γύρη του φυτού κατά την ανθοφορία του.

Τελευταία γίνονται έρευνες για να χρησιμοποιηθεί ως αντικαρκινικό φάρμακο. Το ενδιαφέρον για την φαρμακευτική αξία του φυτού άρχισε την δεκαετία 1960 από κάποιο κέντρο ερευνών των Η.Π.Α. το οποίο ανέπτυξε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα με φυτά για την ανακάλυψη ουσιών με αντικαρκινικές ιδιότητες.

Το φυτό έχει πολύ βραδεία ανάπτυξη, ώστε σήμερα να υπάρχουν μόνον μεμονωμένα δένδρα, τα οποία θεωρούνται ως λείψανα δασών. Επειδή το φυτό βρίσκεται στο στάδιο εξαφάνισης, σε διάφορες χώρες (Γερμανία κ.λπ.) θεσπί-

στηκε νομοθεσία προστασίας του δέντρου.

Ο Ίταμος είναι δηλητήριο για όλα τα ζώα. Οι κτηνοτρόφοι ισχυρίζονται πως δεν το ζυγώνουν τα ζώα τους σαν να διαισθάνονται τον κίνδυνο. Τα λαϊκά ληξιαρχικά βιβλία μονάχα τον γαϊδάρο φέρνουν για μπουνταλά που την παθαίνει. Μόλις δοκιμάσει ένα κλαδί του, μένει στον τόπο.

Σύμφωνα με κάποιο μύθο ο Ίταμος ήταν δέντρο που ηγήθηκε κάποτε μιας απερίσκεπτης ανταρσίας στην οποία παρέσυρε όλα τα δένδρα και τα φυτά. Αλλά ενώ τα άλλα κωνοφόρα, έλατα, πεύκα, κέδρα, κυπαρίσσια κλείνουν στη σάρκα τους ρετσίνι, ο ίταμος είναι καταραμένος, σαν αρχηγός της ανταρσίας να 'ναι όλο το κορμί του φαρμάκι και να μην τον ζυγώνει πλάσμα του Θεού.

Στο μέλλον, με την έρευνα ίσως αποδειχθεί ότι δεν είναι «το δέντρο του θανάτου» αλλά και «το δέντρο της ζωής» αφού θα σώζει τους ανθρώπους από τον καρκίνο.

Νεραϊδοψιθυρίσματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

μούν να κάνουν την εμφάνισή τους ακόμη και το καταμεσήμερο. Λένε πως βγαίνουν και χορεύουν εκεί που υπάρχει νερό, συνήθως μέσα στα δάση κοντά στα ποτάμια, τις πηγές και τα πηγάδια. Όμως δεν είναι λίγες οι φορές που στήνουν το χορό τους στ' αλώνια και τα ξέφωτα. Εκεί στήνουν καρτέρι και περιμένουν τους "αλαφροϊσκωτους" και τους "Σαββατογεννημένους". Γιατί λένε πως αυτοί είναι που μπορούν πιο εύκολα να τις δουν και να μπουν στον κόσμο τους. Σύμφωνα με τους θρύλους υπάρχουν κάποιοι που διδάχτηκαν μουσική, τραγούδι και χορό απ' τις νεραϊδες. Όμως το τίμημα είναι μεγάλο. Απ' τη μια απολαμβάνουν τον όμορφο νεραϊδόκοσμο, όμως απ' την άλλη οι "νεραϊδοπαρμένοι" είναι καταδικασμένοι να στερηθούν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα τη φωνή τους. Υπάρχουν δε και κάποιοι άλλοι που τόλμησαν και μίλησαν στις νεραϊδες και μετά έχασαν τελείως τα λογικά τους.

Όμως κι οι νεραϊδες κινδυνεύουν. Αν κάποια απ' αυτές είναι απρόσεκτη και χάσει το πέπλο της την ώρα που χορεύει τότε είναι καταδικασμένη να μείνει στον κόσμο των ανθρώπων για πάντα. Σ' ένα κόσμο που είναι πολύ πιο διαφορετικός απ' τον δικό τους.

Κάποιες απ' αυτές είναι πιο κακές απ' τις άλλες και γίνονται επιθετικές κι επικίνδυνες αν για οποιοδήποτε λόγο θυμώσουν. Τότε ορμούν κι αρπάζουν τα γερά και όμορφα μωρά των ανθρώπων και στη θέση τους βάζουν άσχημα και άρρωστα "νεραϊδομωρά" τα οποία δεν ζουν για πολύ.

Οι χωρικοί ξέρουν τους "νεραϊδότοπους" που συνήθως τους ονομάζουν "βαριά μέρη" και τους αποφεύγουν. Οι βοσκοί που θα τύχει να βρεθούν εκεί αποφεύγουν να κοιμηθούν σ' αυτά τα μέρη ή αν δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς τότε βάζουν στο μέρος που θ' ακουμπήσουν το κεφάλι τους ένα φυλαχτό που είναι συνήθως κάποιο φυτό που πιστεύεται πως κρατάει τις νεραϊδες και τα αερικά μακριά ή κάνουν τρεις φορές το σημείο του σταυρού στο μέρος που θα καθήσουν να ξεκουραστούν και να κοιμηθούν.

Όμως όσο κι αν οι άνθρωποι προσπαθούν να μείνουν μακριά απ' τις νεραϊδες και το ξελόγιασμά τους εκείνες κάνουν το κάθε π για να τους παρασύρουν προσφέροντας τους "νεραϊδόφρουτα" και προσκαλώντας τους ακόμη και στους νεραϊδογάμους τους!

Η φαντασία των ανθρώπων έχει πλάσει ένα σωρό νεραϊδες για κάθε μέρος. Έτσι δεν έχουμε μόνο τις νεραϊδες των πηγών που είναι ανέμελες και η μοναδική τους απασχόληση είναι να τραγουδούν, να χορεύουν και να ξελογιάζουν. Έχουμε κι εκείνες που προορισμός τους είναι να προστατεύουν κρυμμένους θυσασρούς κι αλοίμονο σ' όποιον τολμήσει να τους πλησιάσει. Υπάρχουν άλλες που κρύβονται μέσα σε ερειπωμένα σπιτία και κάστρα κι άλλες που στροβιλίζονται μέσα σε ανεμοστρόβιλους και παρασύρουν ό,τι βρουν στο πέρασμά τους.

Έχουμε τις νεραϊδες των μανιταριών που ζουν στη ρίζα τους και φροντίζουν το χρώμα και το σχήμα τους και τις νεραϊδες των λουλουδιών που έχουν ιδιαίτερη αδυναμία στα λιβάδια και τους κήπους, είναι όμορφες και μικροσκοπικές, έχουν βελούδινα φτερά κι είναι αθώες και ντροπαλές σαν τα παιδιά. Αγαπούν τα λουλούδια, κοιμούνται μέσα σε μεγάλα νεραϊδολούλουδα και τα φροντίζουν να μεγαλώσουν.

Υπάρχουν όμως κι άλλες μικροσκοπικές νεραϊδες που ζουν στη σκιά και που το φως του ήλιου τις κάνει να λιώνουν και να γίνονται λαμπερές δροσοσταλίδες.

Και φυσικά δεν θα πρέπει να ξεχνάμε τις νεραϊδες των δοντιών που μοναδικός τους προορισμό είναι να παίρνουν τα πρώτα δοντάκια των παιδιών και να τα φυλάνε καλά σ' ένα μυστικό μέρος έτσι ώστε τα καινούρια τους δόντια να είναι πάντα γερά και δυνατά.

Έτσι όπου και να βρίσκεστε ρίξτε μια προσεκτική ματιά γύρω σας και πού ξέρετε ίσως πάρει το μάτι σας καμία απ' αυτές να παίξει, να χορεύει και να τραγουδάει, αλλά προσέξτε μην πάτε πολύ κοντά γιατί μπορεί να μαγευτείτε απ' την ομορφιά της. Και φυσικά πρέπει ν' αντισταθείτε στον πειρασμό να αρπάξετε το πέπλο της γιατί τότε κινδυνεύετε να την έχετε για πάντα κοντά σας!

Επαγγελματίες Φυλακτιώτες στην Καρδίσα

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΛΙΚΟ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ιερεκιάλ & Κολοκοτρώνη
Τηλ. (0441) 71843

ΛΕΜΟΝΙΑ ΜΠΑΛΤΑ - ΡΑΜΟΥΖΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ/ΡΑΜΟΥΖΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ανδρ. Παπανδρέου 24
Τηλ.: 72443, 22961

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ε. ΠΡΙΤΣΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλ. Δικαστηρίων (1ος όροφος)
Τηλ.: 29198

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ.: 71298

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΘΑΛΗΣ»
ΠΑΠΠΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ν. Πλαστήρα 9
Τηλ.: 75780

ΚΑΦΕ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Κιέριον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κεντρική Πλατεία
Τηλ. 21412

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Η ΣΤΡΟΥΓΚΑ»
ΠΡΙΤΣΑΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ
Κ. Τερτίπη 5 - Τηλ.: 22227

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ
Τηλ.: 22831

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Βασαρδάνη & Βάθλη
Τηλ.: 22074 - Οικ.: 26860

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Η. ΠΑΤΤΑΣ - Ι. ΠΡΙΤΣΑΣ Ο.Ε.
Χατζημήτρου 16
Τηλ.: 28017

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Υψηλάντου 51 - Τηλ.: 23530
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Καραϊσκάκη 24 - Τηλ.: 40738

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΓΟΡΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ - ΜΗΛΑΡΑ
Καραϊσκάκη 6 - Τηλ.: 20555

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ - ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΜΗΛΑΡΑ - ΠΑΛΑΜΙΩΤΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΚΟΥ 9 - ΤΗΛ: 27664
ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΛΙΝΑ ΦΑΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΔΙΑΚΟΥ 29
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 30
ΤΗΛ.: 22464 & 22988

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΦΩΤΟΥ
ΣΤ. ΛΑΠΠΑ 28 - ΤΗΛ.: 22306

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 75-ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.75421

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΝΙΚΟΛΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
Μ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 39

ΚΑΦΕ -ΟΥΖΕΡΙ
"ΝΕΣΤΟΡΑΣ"
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 40

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΓΛΩΣΣΑΣ
ANNA ΧΑΡ.ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ
ΜΕΓ.ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 34
ΤΗΛ.27764

ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΖΙΑΚΑΝΟΣ ΦΩΤΗΣ
COURIER INTERATTICA A.E.
Δ. ΛΑΠΠΑ 56 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ. 0801 - 95000, 79400 - 1

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΑΣ
(ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ)
2ο ΧΑΜ. ΤΑΥΡΟΠΟΥ
ΤΗΛ. 74855, ΚΙΝ. 094 441085

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Αρχιτέκτονας Μηχανικός
Πλαστήρα 1 Πλ. Δικαστηρίων
Τηλ. 04410 26272
Κιν.: 0977440618

ΜΑΡΙΑ ΞΗΡΟΦΩΤΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΗΤΑΡΑ 1- ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 04410 76630

Ποιότητα που φαίνεται με γυμνό

ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΡΟΪΟΝΤΑ

Πληροφορίες - τηλ. 0441 / 71080 & 71090 Κιν. 0977 436355 & 0977 306829

School of Oxford English

BENTZH ΤΣΙΠΡΟΓΙΑΝΝΗ - ΑΥΓΕΡΟΥ
Καθηγήτρια Αγγλικών

Ανδρέα Παπανδρέου 11 (πλ. Δικαστηρίων)
ΤΗΛ.: 04410 71294, 04410 76677

ΕΜΒΑΥΓΟ
SHOES & ACCESSORIES

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 13
ΤΗΛ.: 2441 077 288

ifestos

ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΞΗΡΟΦΩΤΟΣ
Μηχανολόγος Μηχανικός

Ταλιαδούρου & Τζέλλα, 431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
e-mail: n.xirofotos@ifestos.gr

Τηλ. & Fax: 04410 79689
Κιν.: 0972 260799

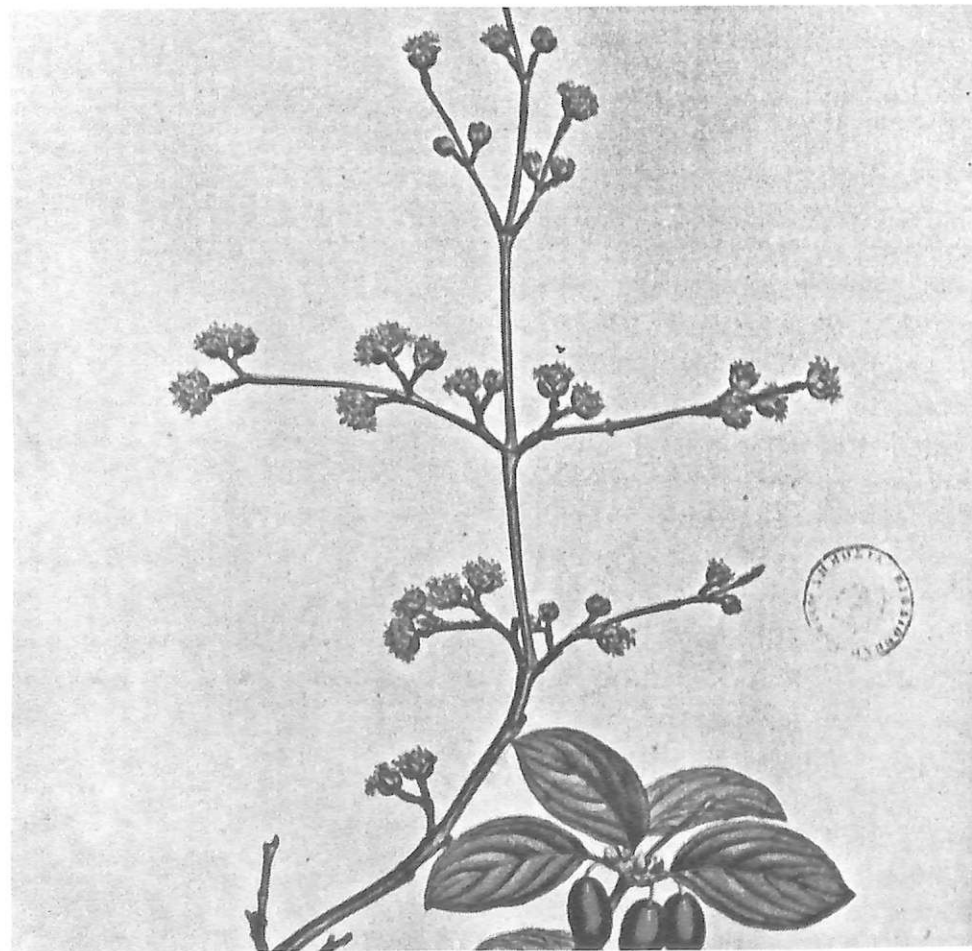
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Κάποια απ' αυτά τα δέντρα έχουν ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας. Μας ξαναγυρίζουν πίσω μπόλικες δεκαετίες και μας ξανακάνουν παιδιά. Θυμάσαι τώρα... κοντό παντελονάκι, τιράντες, φανελάκι, μαλλί κουρεμένο στην πρώτη, λάστιχο, σουγιά κι έτοιμοι για το καθημερινό παιχνίδι. Τούτα τα δέντρα ομόρφυναν τη ζωή μας, λιγόστεψαν την πείνα μας και μας χάρισαν τα πάμπολα δώρα τους. Τούτα τα δέντρα που τα πληγώναμε και τα παιδεύαμε κι όμως μας αγαπούσαν και μας αγκάλιαζαν. Αυτά τα δέντρα που στη σκιά τους αποκοιμηθήκαμε και χαθήκαμε στα όνειρά μας. Και διάβηκαν τα χρόνια γρήγορα, πολύ γρήγορα.

Οι φθινοπωρινές μέρες ήταν ίσως οι χειρότερες των παιδιών. Μόνο το γεγονός ότι ξανάρχιζε το

σχολείο έφτανε να μας κάνει αγρίμια. Αχ, να 'ταν η ζωή μας όλο καλοκαίρι, δίχως σχολεία, σκοτούρες και ξύλο. Αυτή η στενοχώρια όμως δεν κρατούσε για πολύ. Το ξύλο έτσι κι αλλιώς ήταν σίγουρο οπότε εμείς συνεχίζαμε τα παιχνίδια και την τρέλα των διακοπών. Τα δέντρα μας καλούσαν κοντά τους, σοφοί δάσκαλοι της φύσης και της ελευθερίας. Άντε μετά να δώσεις σημασία στο δάσκαλο της τάξης και να ασχοληθείς με τη γραμματική και τα θρησκευτικά. Το καλύτερο μάθημα γίνεται κάτω από την καρυδιά, πάνω στην κερασιά, μέσα στο λόγγο. Μαθηματικά δε μάθαμε, μάθαμε όμως τα μυστικά της φύσης και της ψυχής. Ξαν να βγήκαμε κερδισμένοι...

Τα πρώτα δέντρα που αντικρίσαμε μπουσουλώνοντας στη ρούγα ήταν η καρυδιά και η κορομηλιά.

Των Ιερών δέντρων

Παίξαμε στον ίσκιο τους, ανεβήκαμε πάνω τους, φτιάξαμε κούνια με τριχιά απ' τα κλωνάρια τους, γευτήκαμε τους καρπούς τους. Τα κορόμηλα δεν προλάβαιναν να γίνουν και τα τρώγαμε ακόμα με τις φούσκες τους. Όσα τα φύλαγαν και κατάφερναν να ωριμάσουν προκαλούσαν τα μάτια μας και το στομάχι μας. Ειδικά εκείνα τα κατακόκκινα οι μανάδες τα φύλαγαν καλά, γιατί ήθελαν να τα ηλιάσουν για να τα έχουν το χειμώνα. Αν τύχαινε κι αρρώσταινε κάποιος, έβραζαν κορόμηλα κι έπιναν το ζουμί τους. Βέβαια τις περισσότερες φορές βρίσκαμε τις κρυψώνες των μανάδων και τα παίρναμε για να τα φάμε ξεραμένα. Σκέτη απόλαυση! Κάποιες κορομηλιές ήταν ξεχωριστές κι ονομαστές για τα μεγάλα τους κορόμηλα. Θυμάμαι πως οι Αλεξαίοι είχαν δυο τέτοιες κεντρωμένες με κάτι θηρία κορόμηλα, αλλά πού να πλησιάσεις εκεί... Οι καρυδιές ήταν μπόλικες αν και προτιμούσαμε τις ξένες για να εξασφαλίσουμε καρύδια για τα παιχνίδια.

Του Σωτήρος ανοίγαμε με τους σουγιάδες τα πρώτα καρύδια κι από εκεί και πέρα άρχιζε το πανηγύρι. Τα χέρια μας ήταν κατακίτρινα όπως επίσης και οι κοιλιές μας αφού εκεί, μέσα απ' το φανελάκι κρύβαμε τους στρογγυλούς θησαυρούς. Έτσι ήταν όλα έτοιμα για το παιχνίδι. Κάθε γειτονιά είχε το δικό της μέρος για να παίζει κοκόσιες. Έπρεπε αυτό το μέρος να είναι ίσιο για να μπορούν να σπηθούν. Σπήνονταν οι κοκόσιες η μία δίπλα στην άλλη, παίρναμε φόρα μέχρι το καθορισμένο σημείο και σημαδεύαμε ο καθένας με τη σειρά του. Όσες πετύχαινες τις έπαιρνες δικές σου. Αν δεν ήξερες καλό σημάδι ήσουν γρήγορα χαμένος και ξεκινούσες να βρεις καμιά καρυδιά για να κόψεις και να καθαρίσεις καινούρια καρύδια. Σιγά - σιγά το παιχνίδι αγρίευε κι άρχιζε η μαργάρα. Εκεί τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα, αλλά και πιο πλούσια. Τα καρύδια ήταν αραιωμένα και χρειαζόνταν μεγάλη προσοχή για να τα πετύχεις. Αν πετύχαινες έστω και ένα τα έπαιρνες όλα και το φανελάκι γέμιζε. Το μεγάλο μυστικό ήταν στον καλό νομμά. Έπρεπε να είναι μεγάλος και στρογγυλός για να μπορεί να κυλάει ομαλά και να πηγαίνει κατευθείαν εκεί που σημάδευες. Λίγοι όμως γνώριζαν τις καρυδιές με τους καλούς νομμάδες και το κρατούσαν μυστικό. Κάποιες φορές δίναμε μέχρι και είκοσι κοκόσιες για να τις ανταλλάξουμε μ' έναν καλό νομμά, αλλά άξιζε τον

κόπο μιας και μ' αυτόν μπορεί να κερδίζαμε τα διπλά.

Η νύχτα μας έβρισκε κάτω απ' τους στύλους της Δ.Ε.Η. μετρώοντας τα κέρδη μας ή τις χασούρες μας. Κάποιοι γύριζαν στα σπίτια τους με τα φανελάκια και τις κοιλιές γεμάτες, κάποιοι άλλοι με τα φανελάκια κολημένα στην πεινασμένη τους κοιλιά. Θυμάσαι εκείνον τον τριαρέντζο που προσπαθούσαμε ένα ολόκληρο απόγευμα να τον ρίξουμε κάτω με τα λάστιχα; Στο τέλος σκέφτηκες να πάρεις μια μεγάλη φασουλόβεργα, να δέσεις στην άκρη της ένα διπλό σύρμα σαν αγκίστρι, να τον πιάσεις, να τον στρίψεις και πάρ' τον κάτω! Τέλη του Σεπτέμβρη μέχρι τον Αη - Δημήτρη σχεδόν, με τις βροχές και τους αέρηδες τα καρύδια άνοιγαν κι έπεφταν στην αγκαλιά της γης. Τσουβάλια ολόκληρα μαζεύαμε και οι μανάδες τα άπλωναν να ηλιαστούν και να ξεραθούν, τα καθάριζαν και τα φύλαγαν για το χειμώνα, για φαγητό και για τα γλυκά τους. Όταν τα φθινοπωριάτικα βραδινά φύσαγε πολύ, Ξυπνάγαμε χαράματα για να προλάβουμε πρώτοι τα πεσμένα καρύδια. Αυτό το άρωμα του νοτισμένου χώματος, των πεσμένων φύλλων, της πάχνης και του ανταριασμένου τοπίου ήταν μεθυστικό. Καρυοφυλλιά αγαπημένη, φύλλο της καρυδιάς και της καρδιάς, άρωμα πανάκριβο και δυσεύρετο που μια σταλιά του μπορεί να σε ξανανιώσει. Καρυδιά, σχεδόν καρδιά με ένα ύψιλον λιγότερο...

Οι κερασιές ήταν λίγες κι αυτές με τα μεγάλα κεράσια ακόμα λιγότερες. Ήταν καλά φυλαγμένες κι ούτε μέχρι τη φράχτη δεν μπορούσες να ζυγώσεις. Έτσι καθόμασταν και τις αγναντεύαμε κάνοντας σχέδια για το πώς θα σπήσουμε σκάλα κάποιο βράδυ για ν' ανεβούμε πάνω τους. Ήταν θαύμα να τις αντικρίζεις ολάνθιστες, γύρω στο Πάσχα, με τα μικρά τους λουλούδια - στολίδια, ίδιες νυφούλες. Ήταν μεγαλύτερο θαύμα να κόβεις ένα κλαδάκι και να το εναποθέτεις στον επιτάφιο του πληγωμένου Θεανθρώπου. Λες και άνθιζαν να ευωδιάσουν τις πληγές και να απαλύνουν τον πόνο και τη θλίψη του μαρτυρίου. Όσο ανθίζουν κερασιές ο Χριστός θα χαμογελάει ακόμα και στις στιγμές του θανάτου και θα ανασταίνεται για να τις καμαρώσει πάλι ολάνθιστες νυφούλες. Εξορμήσεις για κεράσια κάναμε στη Νεβρόπολη αφού εκεί οι κερασιές ήταν περισσότερες. Ευκαιρία ήταν να το συνδυάσουμε με ψάρεμα στη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 4

μνη με τ' αβρόχια ή στο ποτάμι με τα χέρια μιας και γνωρίζαμε πολύ καλά ποια γούρνα είχε πολλά ασπρόψαρα. Στο χωριό ο παππούς ο Σταυριάς είχε τρεις, τέσσερις τέτοιες καλές κερασιές στην καλύβα του κάτω απ' την Καψάλα. Κάποια φορά μας χάρισε λίγα κεράσια κατακόκκινα, αφού μας έβαλε να του υποσχεθούμε πως δεν θα πειράζουμε τις κερασιές του. Εμείς του ορκιστήκαμε ότι θα ήμασταν καλά παιδιά με την προϋπόθεση όμως να μας αφήνει να κυνηγάμε τα κοσύβια του πήγαιναν στις κερασιές. Ο όρκος μας τηρούνταν, αλλά μόνο όσο διαρκούσε το φως της μέρας. Τις νύχτες οι όρκοι ακυρώνονταν και οι υποσχέσεις, λύνονταν. Η νύχτα είναι το βασίλειο των ξωτικών και των μικρών αγγέλων. Των μικρών αγγέλων ανεβασμένων πάνω στις κερασιές γεμίζοντας τον κόρφο τους με λαχταριστά κεράσια.

Οι καστανιές στόλιζαν τον τόπο και χάριζαν στους ανθρώπους τους καρπούς, τον ίσκιο και την ξυλεία τους. Το καστανίσιο ξύλο αντέχει σχεδόν για πάντα. Για εμάς αντέχει για πάντα η μυρωδιά απ' τα κάστανα και η γιορτή του μαζέματος. Τους καρπούς - θησαυρούς τους οι καστανιές τους κρύβουν σε καβούκια σε μικρές αγκαθωτές φυλακές, μέχρι να γίνουν. Το φθινόπωρο τα καβούκια άνοιγαν σιγά - σιγά και σε λίγες μέρες έριχναν τα δώρα τους στη γη, χάρισμα στους ανθρώπους και στα άλλα πλάσματα του τόπου. Δεν μπορούσες όμως να μαζέψεις κάστανα όποτε ήθελες ή νωρίτερα απ' τους άλλους. Έπρεπε να έρθει η συγκεκριμένη ημέρα και

και νόμιμα οι άνθρωποι να τρέξουν για να μαζέψουν κάστανα. Τότε σ' όλο το λόγγο άκουγες φωνές, γέλια, τραγούδια, χαρά. Εμείς διαλέγαμε τις καστανιές με τα μεγάλα κάστανα, γεμίζαμε τις μαρούδες και τους τροβάδες, στη συνέχεια κόβαμε ξύλο καστανίσιο για τις φούρκες και τραβούσαμε για το χωριό. Όποιος είχε φούρκα καστανίσια κρεμασμένη στο λαιμό με το λάστιχο, ήταν τυχερός και καλός κυνηγός. Σ' όποιο σπίτι κι αν πήγαινες τέτοια εποχή θα 'βρισκες κάστανα βρασμένα. Τα κάστανα ήταν χορταστικά, γεμίζαν τις κοιλιές μας, μας έδιναν δύναμη να μεγαλώσουμε. Και οι παπαλούδες καλές ήταν άμα πεινούσες, αλλά το βρασμένο κάστανο έχει άλλη χάρη. Τα υπόλοιπα οι μανάδες τα φύλαγαν για τις δύσκολες ώρες του χειμώνα. Κάποιοι είχαν κάστανα ως πέρα την άνοιξη. Έρχονταν μερικές φορές στο σχολείο με γεμάτες τις τσέπες κι εμείς κοιτούσαμε, μας έτρεχαν τα σάλια και ζηλεύαμε τους τυχερούς...

Οι καλές μηλιές ήταν λίγες για να μας χορτάσουν όλους. Τις φύλαγαν νύχτα μέρα αλλά και πάλι βρείσαμε τρόπους για να εξασφαλίσουμε τα σπάνια δώρα. Ας είναι καλά τα λάστιχα, το καλό σημάδι και η ταχύτητα. Η θεία - Αριστείδαινα είχε μια τέτοια ξακουστή μηλιά στον κήπο μπροστά από το σπίτι της. Εμείς καθόμασταν πιο πέρα στο πεζούλι περιμένοντας την κατάλληλο στιγμή. Από πάνω δεν μπορούσες να ζυγώσεις. Έτσι πηγαίναμε απ' τον κάτω δρόμο, προς τα Αγγελαικά, τρυπώναμε απ' τη φράχτη κι ανεβαίναμε κρυφά μέχρι τον όχτο κάτω απ' το πανέμορφο δέν-

τώρα Ένα θηρίο μήλο στα χέρια σου. Ύστερα αθόρυβα εξαφανίζομασταν για την κρυψώνα όπου γίνονταν η μοιρασιά. Υπήρχαν όμως αρκετές ξινομηλιές αν κι έπρεπε να περιμένεις να 'ρθει σχεδόν ο χειμώνας να γίνουν τα ξινόμηλα. Στην αρχή δεν τρώγονταν κι έτσι οι σοφές μανιάδες τα φύλαγαν στο καλύβι μέσα στα άχυρα. Στην καρδιά του χειμώνα το καλύβι γέμιζε άρωμα απ' τα φτωχά ξινόμηλα. Η νοστιμιά τους και το άρωμά τους παιδεύουν ακόμα και σήμερα τη μνήμη μας, καθώς ψάχνουμε για ξινόμηλα στις λαϊκές αγορές. Πού να τα βρεις όμως; Καλύβια δεν υπάρχουν, άχυρα δεν υπάρχουν και οι ξινομηλιές μαράθηκαν απ' τη μοναξιά.

Σκαμιές δεν υπήρχαν πολλές στον τόπο μας. Λίγες και καλές. Κάποιες με μαύρα σκάμνια, κάποιες άλλες με άσπρα. Θυμάμαι πως τα άσπρα γίνονταν λίγο πιο νωρίτερα απ' τα μαύρα. Λίγο όμως μας ένοιαζε τι χρώμα είχαν τα σκάμνια. Αυτό που μας απασχολούσε ήταν πού θα βρούμε σκαμιά για ν' ανέβουμε και να χορτάσουμε. Ο μπαρμπα - Τάσιος ο Φώτος είχε μια τέτοια μεγάλη μαύρη σκαμιά που ευτυχώς ήταν στην άκρη του κήπου κοντά στο ρέμα. Ανηφορίζαμε το ρέμα, ρέμα σκαρφώναμε στη φράχτη και από εκεί ανεβαίναμε πάνω της. Ήταν πολύ μεγάλη και μας χωρούσε όλους. Διαλέγαμε τα γινωμένα, τα ολόμαυρα και απολαμβάναμε τη νοστιμιά τους. Χορτασμένοι πια βγάζαμε απ' τις τσέπες τις ολοστρόγγυλες ποταμίσιες πέτρες για τα λάστιχα και καρτερούσαμε. Στη σκαμιά έψαχναν την τροφή τους πολλά πετεινά του ουρανού και ιδιαίτερα κοσύβια και στρούντζια. Αν πετυχαίναμε κάποιο τότε η χαρά ήταν διπλή αφού ήταν εξασφαλισμένο και το μεσημεριανό φαγητό.

Το δέντρο που μας τυραννούσε και μας παίδευε ήταν η κρανιά. Πολλές κρανιές βέργες έσπασαν στις πλάτες μας, στα χέρια μας, πληγώνοντας το σώμα και τις ψυχές μας. Κάθε πρωί ανεβαίναμε το Γολγοθά του μαρτυρίου για το σχολείο, όπου μας περίμενε ο δάσκαλος με την κρανιά, ενόχους και αθώους. «Εσείς παίζατε τσιλικά, στη σειρά για ξύλο», «Εσείς παίζατε γραμπάλα, στη σειρά για ξύλο», «Εσείς πήγατε στα μαγαζιά, στη σειρά για ξύλο», «Εσείς παίζατε μπάλα, στη σειρά για ξύλο». Εμείς γλείφαμε τις πληγές μας όπως τα δαρμένα σκυλιά κι ευχόμασταν να κυλήσει γρήγορα ο καιρός του σχολείου και των μαρτυρίων. Παρόλα τα βάσανα που μας φόρτωνε η κρανιά εμείς είχαμε λόγους να τη συγχωρούμε και να την ποθούμε. Απ' την κρανιά εξασφαλίζαμε τις καλύτερες φούρκες. Διαλέγαμε τα ίσια, διχαλωτά κλαδιά της τα κόβαμε με το σουγιά, τα ξεφλουδίζαμε και ετοι-

μάζαμε τις φούρκες. Στη συνέχεια κατευθείαν για τα μαγαζιά προκειμένου ν' αγοράσουμε καινούριο λάστιχο μιας και το παλιό είχε ξετανύσει. Το μαύρο λάστιχο ήταν φτηνό, αλλά κρατούσε λίγο, κόβονταν και δεν είχε καλό στοπ. Τα λαδένια ήταν τα καλύτερα, αλλά αυτά ήταν ακριβά. Έτσι λίγοι διέθεταν λαδένια. Εμείς παιδευόμασταν με τα μαύρα, δέναμε με λεπτό σύρμα εκεί όπου κόβονταν, αλλά και πάλι τίποτα. Πρέπει να αγοράσουμε λαδένιο. Πρέπει... Ένας άλλος λόγος της αγάπης μας για την κρανιά ήταν τα φρούτα της, τα κράνια της. Ξινά και στυφά βέβαια όσο ήταν αγίνωτα, αλλά σιγά - σιγά καθώς κοκκίνιζαν γίνονταν μέλι. Ιδιαίτερα οι κρανιές που ήταν σε προσήλιο μας χάριζαν τα καλύτερα δώρα μέσα στο φθινόπωρο. Για εμάς η πιο λαχταριστή κρανιά ήταν του μπαρμπα - Χρήστου Φώτου λίγο πιο κάτω απ' το μαγαζί του. Απ' αυτήν κόβαμε και φτιάχναμε τις φούρκες, από κάτω της ξαπλώναμε κι ονειρευόμασταν, αυτή μας δώριζε τα μέλινα κράνια της. Σαν χορταίναμε, πηγαίναμε δίπλα στο μαγαζί, καθόμασταν στα παγκάκια, παίρναμε τραπέζι και κολτσίνα κι άρχιζε η ξερή. Οι κερδισμένοι έτρωγαν λουκουμάκι και οι χαμένοι μετρούσαν τις δεκάρες και τα πενηντάλεπτα για να πληρώσουν...

Περίσσεψαν του Θεού πλατανιά, ιτιές, λεύκες, κέδρα, βάτα, δακράκια, τουρκοπούλες, σπαθιά κι έδωσαν μπόλικο στον τόπο μας. Περίσσεψαν της Θεάς - Φύσης έλατα, βελανιδιές, αγράμπελες, καραφύλλια, φτέρες, αγκορτσιές, χαμποκέρασα, τσουκνίδια και χάρισε κι αυτή απλόχερα τα δώρα της στα χρώματά μας. Όλα ετούτα απ' τον περήφανο έλατο ως τα ταπεινά δακράκια πρόσφεραν, έζησαν, μεγάλωσαν κι ανίστησαν ανθρώπους και ζωντανά. Το καθένα χωριστά έχει τη δική του ιστορία, τους δικούς του τόμους βιβλίων. Κι όλα μαζί συνθέτουν τη στολισμένη βιβλιοθήκη της καρδιάς μας και την ευλογία της γης μας. Οι πληγές και οι χαραγματιές των δέντρων που πληγώναμε καθώς προσπαθούσαμε ν' ανέβουμε στην αγκαλιά τους για να λιγοστέψουμε την πείνα, με το πέρασμα των χρόνων έκλεισαν, γιατρεύτηκαν. Οι μικροί άγγελοι άνοιξαν τα φτερά τους, πέταξαν μακριά και χάθηκαν σε άγνωστες πολιτείες. Ο τόπος ερήμωσε και τα δέντρα απόμειναν μονάχα τους να σιγοψιθυρίζουν για εκείνες τις όμορφες, παλιές εποχές και να παρακαλούν για λίγη συντροφιά. Οι δικές μας μνήμες, οι νοσταλγίες μας, οι πληγές μας δεν γιατρεύτηκαν ποτέ. Μας βασανίζουν όλο και περισσότερο...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΔΗΜ.
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ώρα. Έπρεπε να «απολύσει ο ζάβατος», δηλαδή να δώσει ο δασικός την άδεια για να μπορούν ελεύθερα

ντρο. Μετά το λόγο είχαν τα λάστιχα και οι πέτρες. Σε λίγο το μήλο ήταν στα χέρια σου. Καταλαβαίνεις

Πολιτιστικές εκδηλώσεις «Φυλακτή 2004»

Πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη επιτυχία οι πολιτιστικές εκδηλώσεις των Συλλόγων μας με τη συμπαράσταση του Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων.

Η Θεατρική παράσταση του Δημήτρη Ρήτα και η Δημοτική βραδιά αγκαλιάστηκαν από όλους τους Φυλακτιώτες και η παρουσία τους ήταν μαζική.

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής της Ν. Δημοκρατίας κ. Κώστας Τσιάρας, ο τ. βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Β. Τσιλίκας, ο Δήμαρχος Νεβρόπολης Αγράφων κ. Φώτης Παπαντώνης και η πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου.

Τέλος ο πρόεδρος του Συνδέσμου Φυλακτιωτών Καρδίτσας κ. Βασ. Διαμαντής, αφού ευχαρίστησε τους συνεργάτες του ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από την προεδρία του Συλλόγου και κάλεσε τους Φυλακτιώτες να συνεχίσουν τις προσπάθειες για το καλό του χωριού μας.

Πως βρίσκουμε την ηλικία των δέντρων

Ζει πολλά χρόνια η Φιλύρα. Επειδή πολλές φορές θ' αναφέρουμε στις ιστορίες των άγριων δασικών δέντρων ορισμένα υπεραιώνια, ηλικίας πολλών αιώνων, θα θέλαμε να δώσουμε σύντομες πληροφορίες για τον προσδιορισμό της ηλικίας των. Ποτέ σχεδόν δεν τηρούν οι άνθρωποι ληξιαρχικά βιβλία για τα δέντρα.

Μας τη λένε όμως την ηλικία τους μόνα τους, όταν τα ρωτήσουμε. Όλοι σχεδόν θα έχουν προσέξει την τομή κάποιου κορμού δέντρου. Η επιφάνεια της παρουσιάζει αλληπαλλήλους ομόκεντρους κύκλους. Είναι οι «ετήσιοι δακτύλιοι» όπως λέγονται, τα ετήσια δηλαδή στρώματα του ξύλου, που προστίθενται κάθε χρόνο (κι από ένα) γύρω στον κορμό σαν τα κρεμμυδόφυλλα. Η ανάπτυξη αυτή του ξύλου (στην οποία οφείλεται η αύξηση των δέντρων κατά πάχος) αρχίζει την άνοιξη στον τόπο μας και σταματά στις αρχές του χειμώνα.

Το ανοιξιάτικο ξύλο είναι πιο αφράτο κι έχει πιο ανοιχτό χρώμα από το σφιχτότερο και σκουρότερο θερινό ξύλο. Χάρης στη διάκριση αυτού του χρωματισμού, ξεχωρίζουν με το γυμνό μάτι οι ετήσιοι δακτύλιοι στην εγκάρσια τομή (την κό-

ψη) του κορμού, που γίνεται κοντά στη ρίζα του. Όσοι οι δακτύλιοι, τόσα και τα χρόνια του. Στα κωνοφόρα (πεύκος, έλατος, κέδρος, ίταμος, κυπαρίσσι κλπ.) είναι πιο ευδιάκριτοι οι ετήσιοι δακτύλιοι, ενώ τα πλατύφυλλα – η λεύκα, η φιλύρα, η καστανιά, η βαλανιδιά, η οξυά κλπ. – σαν... κυρίες που είναι μας μπερδεύουν κάπως στην αρίθμηση των δακτυλίων και την εξακρίβωση της ηλικίας των.

Όταν όμως θέλουμε να βρούμε την ηλικία του δέντρου, δίχως να το κόψουμε, βυθίζουμε κάθετα στον κορμό του κάτι μακριές κούφιας αρίδες ακίνδυνες (δεντροτρύπανα λέγονται), έτσι που να φτάνουν ως το κέντρο, τον άξονα (την εντεριώνη) του κορμού και βγάζουμε κάτι λεπτούς κυλίνδρους, σαν μακαρόνια στους οποίους μετριοούνται οι ετήσιοι δακτύλιοι, που δείχνουν τα χρόνια της ζωής του δέντρου.

Για να συλλάβουμε ολόκληρη την ηλικία του δέντρου, πρέπει η μέτρηση των ετησίων δακτυλίων να γίνεται χαμηλά κοντά στο έδαφος. Αν η μέτρηση γίνεται ψηλότερα, σε ύψος του κορμού λ.χ. ενός μέτρου, τότε μας διαφεύγουν τα χρόνια που χρειάστηκε το δέντρο, στη νεαρή ηλικία του, για να φτάσει στο ύψος αυτού του ενός μέτρου.

Για να κάνουμε πιο ευδιάκριτους τους ετησίους δακτυλίους, τρίβουμε την επιφάνεια της τομής του κορμού με μια χούφτα χόμα και υστέρη την καθαρίζουμε. Τα μόρια του χόματος που εισδύουν στο ξύλο της τομής, τονίζουν πιο πολύ τη διάκριση των ετησίων κύκλων. Για διευκόλυνση στη μέτρηση, αριθμούμε τους κύκλους ανά δέκα και σηματοδότημε μ' ένα στυλό. Έτσι αθροίζουμε στο τέλος τις δεκάδες.

Το πλάτος των ετησίων δακτυλίων ποικίλλει, από χλιοστά – κάποτε και λιγότερο – έως ένα πόντο. Εξαρτάται από το είδος του δέντρου, την ποιότητα του εδάφους, αλλά πιο πολύ, από τις συνθήκες πυκνότητας της συστάδας στην οποία ζουν τα δέντρα.

Μεμονωμένο δέντρο σε γυμνή έκταση σχηματίζει φαρδύς ετήσιους κύκλους, αυξάνει δηλαδή άνετα κατά πάχος, ενώ το ίδιο δέντρο μέσα σε κλειστή συστάδα δεν χοντραίνει, αλλά ψηλώνει, προσπαθώντας να εκμεταλλευθεί το επικύρω φως, αφού από τα πλάγια είναι αποκλεισμένο.

Από το βιβλίο του Σερ. Τσιτσά «Τ' Αγγιόδεντρα του βουνού και του λόγγου»

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Πρόσκληση

Σας προσκαλούμε στην ετήσια τακτική γενική συνέλευση του Συνδέσμου μας, η οποία θα γίνει την **Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 2004, ώρα 10.30 π.μ.** στην αίθουσα συνελεύσεων του **Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Καρδίτσας (Ιεζεκιήλ 116)**, με τα εξής θέματα:

- Απολογισμός πεπραγμένων 2004
- Απολογισμός Ταμειακής Διαχείρισης του οικονομικού έτους 2004
- Οικονομικός έλεγχος Εξελεγκτικής Επιτροπής
- Έλεγχος πεπραγμένων του έτους 2004
- Εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου
- Διάφορα

Η παρουσία σας στη συνέλευση κρίνεται απαραίτητη.

Αν τη μέρα αυτή δεν υπάρξει απαρτία, η συνέλευση θα **Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004, ώρα 10.30 π.μ.** πραγματοποιηθεί την στον ίδιο τόπο και με τα ίδια θέματα.

Με τιμή
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου